

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної експертизи та аудиту бізнесу

Міждисциплінарна курсова робота

3

бухгалтерського обліку

на тему:

**«Історія розвитку бухгалтерського обліку у
загальносвітовому масштабі»**

Студентки 3 курсу групи ОАБ-31
Струк Л.І.

Науковий керівник:
кандидат економічних наук, доцент
Серединська В.М.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль - 2018 р.

Зміст

Вступ.....	4
1. Виникнення і розвиток бухгалтерського обліку.....	7
2. Розвиток обліку в XIX ст., і його становлення як науки.....	14
3. Зарубіжний досвід організації бухгалтерського обліку.....	18
4. Сучасний стан бухгалтерського обліку і напрями його вдосконалення в Україні.....	24
Висновки.....	29
Список використаної літератури.....	31

ПЛАН

Вступ

1. Виникнення і розвиток бухгалтерського обліку
2. Розвиток обліку в ХІХ ст. і його становлення як науки.
3. Зарубіжний досвід організації бухгалтерського обліку.
4. Сучасний стан бухгалтерського обліку і напрями його вдосконалення в Україні.

Висновки

Список використаної літератури

Вступ

Актуальність теми дослідження. Сьогодні у зв'язку з реформуванням національної системи бухгалтерського обліку –приведенням її у відповідність з вимогами ринкової економіки і міжнародних стандартів фінансової звітності, питання подальшого розвитку теоретичних і методологічних основ бухгалтерського обліку, на базі використання наявного досвіду вітчизняної і закордонної теорії бухгалтерського обліку є особливо актуальними.

Виникнення і розвиток бухгалтерського обліку є невід'ємною складовою частиною всієї історії людського суспільства. Сучасна наука не дала однозначної відповіді, який момент слід вважати виникненням бухгалтерського обліку. В багатьох випадках це пояснюється недостатньою кількістю джерел, що збереглися, – облікових документів, які використовувалися нашими попередниками.

Широке розповсюдження правильної, наукової бухгалтерії природно викликає необхідність у висвітленні історії її виникнення і розповсюдження по всьому світу.

Теоретичні питання організації й розвитку бухгалтерського обліку знайшли відображення в роботах Ф. Ф. Бутинця, Г. Г. Кірейцева, Н.М. Малюги, М.С. Пушкаря, В.В. Сопка, М.Г. Чумаченка,

Метою курсової роботи є дослідження історії розвитку бухгалтерського обліку у загальносвітовому масштабі та аналіз зарубіжного досвіду ведення бухгалтерського обліку а також пошук шляхів їх застосування у методиці вдосконалення наявної системи бухгалтерського обліку в Україні.

Серед основних завдань даної роботи слід виділити наступні:

- вивчення історії виникнення бухгалтерського обліку
- відображення розвитку бухгалтерської науки в XIX ст.
- розробка можливих перспектив впровадження зарубіжного досвіду ведення бухгалтерського обліку в Україні

- аналіз сучасного стану бухгалтерського обліку і напрямів його вдосконалення в Україні

Необхідність облікових процесів існувала завжди, з того моменту, як людство взагалі навчилося рахувати. Необхідність же бухгалтерського обліку в розумінні, близькому до сучасного, з'явилася тільки з виникненням товарного виробництва або з виникненням поділу праці. При цьому частина продукції, випущеної окремими працівниками або їх групами, призначалася не для власного споживання, а для обміну на іншу продукцію, яка цими виробниками не випускалася.

Обмін одного товару на інший передбачає, як мінімум, облік кількості та руху товару, призначеного для обміну, а також оцінку вартості цього товару і тих товарів, які передбачається отримати в результаті обміну. Практично одночасно виникає необхідність оцінити розмір майна, необхідного для виробництва товару і його продажу.

З появою грошей з'являється необхідність обраховувати і їх. Пізніше виникає необхідність оцінки не тільки майна наявного (активів), але і джерел, за рахунок яких дане майно придбано або отримано. Це пов'язано з появою альтернативних джерел оплати майна - перш за все кредитів і позик.

Питання необхідності вивчення історії облікової науки не викликає жодного сумніву. Адже краще працює той бухгалтер, який добре володіє досвідом попередників. Він не витрачає часу, намагаючись винайти те, що вже було винайдено раніше. Вивчаючи історію, бухгалтер не може її переробити, але спроможний глибоко переосмислити минуле та краще усвідомити майбутнє.

Вивчення історії виникнення та розвитку бухгалтерського обліку дозволяє розкрити динаміку процесів, що протікають, описати їх закономірності; представити наявні зв'язки і розриви в процесі розвитку; розглянути еволюцію застосовуваних методів і формування категорій; простежити зміну загальних концепцій і багато іншого.

Сьогодні бухгалтери багатьох країн світу досліджують стародавні записи та книги, адже лише вивчаючи історію науки можна зрозуміти та усвідомити ті помилки і недоліки, які мали місце в сфері організації і ведення обліку в минулому та існують на сучасному етапі.

В даний час облік займає одне з головних місць у системі управління. Він відображає реальні процеси виробництва, розподілу та споживання, характеризує фінансовий стан організації, є основою для планування, прогнозування і аналізу її діяльності.

Об'єктом дослідження є історія розвитку бухгалтерського обліку.

Предметом дослідження виступають теоретичні і практичні аспекти появи, розвитку та становлення бухгалтерського обліку.

1. Виникнення і розвиток бухгалтерського обліку

Облік виник одночасно з писемністю і завжди віддзеркалював економічний стан та запити суспільства. Першу згадку про мистецтво бухгалтерії можна зустріти у книзі Премудрості Сираха, в якій наказується кожному синові Ізраїлю: «Якщо щось видаєш – видавай рахунком та масою і роби усіяку видачу та приймання за записом».

Видатні вчені прагнули сягнути глибини століть для того, щоб визначити момент виникнення обліку, його періодизацію, спеціалізацію і спрогнозувати подальший розвиток. Цій проблемі завжди приділялось багато уваги. Однак, не дивлячись на численні спроби вчених – бухгалтерів, останнім не вдалося, на жаль, визначити з достатньою ймовірністю часу виникнення бухгалтерії. У будь – якому випадку, до винаходу писемності про існування бухгалтерії не могло бути і мови. Найбільш фундаментальною працею з історії обліку є книга «Бухгалтерський учет: от истоков до наших дней»(1996) видатного російського вченого Я.В. Соколова. В ній автор стверджує, що «...облік виник не одразу. Були часи, коли він був непотрібним, коли всі відомості про господарство вміщувались в голові однієї людини, і не тому, що у цієї людини добра пам'ять, а просто господарство було невеликим, і відомостей про нього було небагато».

Отже, вважається, що матеріальні передумови обліку склалися за часів первісного ладу. Саме на цьому етапі була закладена обчислювальна основа обліку, здійснювався підрахунок основних облікових об'єктів та їх споживчих вартостей. За часів первісного ладу існував господарський облік, який на той час представляв собою певну систему. [3, с. 215]

Більшість істориків вважають, що в первісному суспільстві велика частина відомостей про господарську діяльність містилася в думці, оскільки примітивні облікові записи виникали рідко.

Розвиток цивілізації, укрупнення господарств, зажадали освоєння та застосування облікових записів на матеріальних носіях. У Месопотамії це

були глиняні таблички (таблетки), в Древньому Єгипті - папірусні сувої, на Русі - берестяні грамоти.

Під час греко-римської цивілізації з'явилися такі попередники бухгалтерського обліку як інвентар і контокоррент (взаєморозрахунки), зародився облік кредитно-позичкових операцій. Система господарського обліку стала більш досконалою, але матеріальний облік вели відокремлено від обліку грошей і грошових розрахунків, балансовий метод застосовувався для вирішення локальних завдань. [3]

Із середньовіччя починається безпосереднє регулювання господарських операцій за допомогою обліку. У період правління Альфонса Мудрого в Кастилії (Іспанія) у 1263 р. був виданий спеціальний закон про обов'язкове щорічне складання звітності керівниками державних підприємств. У цей час складаються три основні системи господарського обліку (рис 1.1).

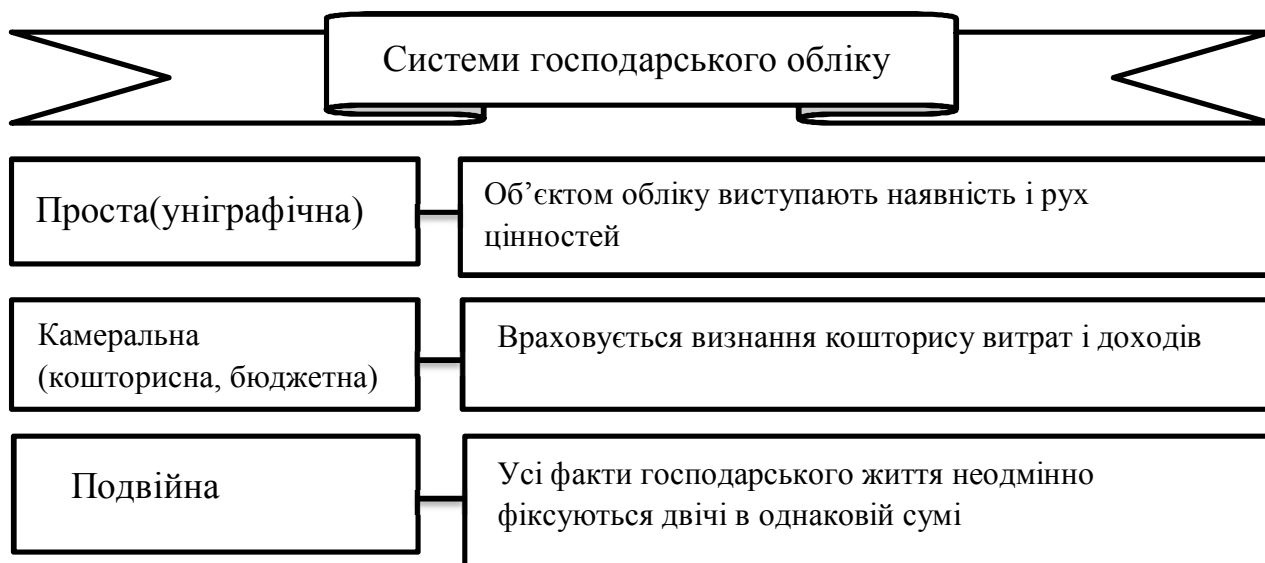

Рис. 1.1. Три основні системи господарського обліку*

*Джерело: [3, с.147].

Усі ці три системи збереглися до наших днів: просту систему застосовують малі підприємства, які перейшли на спрощену систему обліку і звітності, камеральна система існує в усіх організаціях, що не ставлять за мету отримання прибутку, – це так звані бюджетні організації; подвійна

система прийнята у всіх підприємствах та організаціях (за винятком окремих малих).

З XIII ст. факти здійснення господарських операцій стали заносити у спеціальний журнал – журнал господарських операцій, який вели як окремо, так і в комбінації із записами на рахунках. Останнє пізніше сприяло появі спеціалізованої форми бухгалтерського обліку, яка нині має назву Журнал-Головна.

У середні віки, у міру подальшого нарощування темпів економічного життя суспільства, у бухгалтерському обліку виникла потреба у групуванні однотипних предметів і господарських дій, у зв'язку з чим виникли поняття рахунків і облікових реєстрів. Рахунки використовували для позначення (кодування) матеріальних цінностей і господарських операцій, а реєстри – для спеціальних записів до них.

Наприкінці середньовіччя почали використовувати слово "бухгалтер". У 1498 р. імператор Священної Римської імперії Максиміліан I призначив першого бухгалтера Христофа Штехера.

Умови роботи бухгалтера змінювалися у міру розвитку суспільства. На перших етапах, коли в суспільстві кількість грамотних людей було вкрай незначною, професія бухгалтера була оточена таємничістю і викликала повагу. [12]

Бухгалтерський облік, що виник одночасно з писемністю, став фундаментальною потребою господарської діяльності. Становлення і розвиток всесвітньої торгівлі сприяли формуванню фінансового обліку, зародженню калькуляції і початку управлінського обліку, що, у свою чергу, сприяли промисловій революції. Тому не випадково у другій половині XV ст. у працях Бенедетто Котрульї (1458 р.) вперше згадується про бухгалтерський облік як про науку. Бенедетто Котрульї поклав початок розгляду бухгалтерського обліку як знаряддя управління окремим підприємством, з одного боку, і як універсальної методологічної науки – з другого.

Відомий німецький філософ Оскар Шпенглер (1880-1936) вважав, що три великі людини – Колумб, Коперник і Пачолі – змінили світ. Згадка останнього імені особливо значуща для людей, які займаються бухгалтерським обліком, оскільки є кращим доказом причетності бухгалтерів до прогресу людської думки і успіхів економічного розвитку.[3]

Лука Пачолі, як і Бенедетто Котрульї, був італійцем, ученим-математиком і богословом (1445-1515). Саме він вперше описав нову систему обліку, так звану подвійну бухгалтерію. Лука Пачолі написав першу друковану книгу з бухгалтерського обліку (1494). По суті це була книга з математики і називалася "Сума арифметики, геометрії, вчення про пропорції і відношення". Однак для нас ця робота цікава не стільки викладом математичних відомостей, скільки її розділом "Трактат про рахунки і записи", де був описаний спосіб ведення подвійної бухгалтерії. Система подвійної бухгалтерії (подвійного запису) поступово поширилася з Італії в країни Центральної і Західної Європи.

Активний рахунок		Пасивний рахунок	
Дт	Кт	Дт	Кт
Початковий залишок (сальдо) +	-	-	Початковий залишок (сальдо) +
Збільшення	Зменшення	Зменшення	Збільшення
Оборот +	Оборот -	Оборот -	Оборот +
Кінцевий залишок (сальдо)			Кінцевий залишок (сальдо)

Рис.1.2. Відображення подвійного запису*

*Джерело: [Розроблено автором]

Система обліку за подвійного запису, описана Л. Пачолі, діє й донині в усіх країнах. Вона полягає в тому, що Головну книгу складають за принципом "каса" і "капітал" щодо "дати" і "мати". Інакше кажучи, одну господарську операцію (одні й ті ж гроші) відображають на двох рахунках. З одного боку показують, куди вкладені (використані) господарські кошти, а з

другого – звідки взяті (чий) ці кошти. Це основа системи відображення господарських операцій бухгалтерського обліку за методом подвійного запису. Протягом понад 500 років ідеї, викладені у працях Луки Пачолі, впливали і все ще впливають на розвиток обліку.

Однак Лука Пачолі не був єдиним в галузі бухгалтерського обліку. Його попередником був Бенедетто Котрульї, а послідовниками "батька бухгалтерії" стали Г. Грамматеус, Д. Манчіні, Я. Імпін, В. Швайкер, В. Менґрі, А. Піетро.

Проте саме Луці Пачолі належить авторство п'яти головних положень бухгалтерського обліку як науки, що не втратили свого значення і тепер (табл. 1.1):

Таблиця 1.1

**Основні положення бухгалтерського обліку як науки,
запропоновані Лукою Пачолі***

Положення	Характеристика
Теоретичне тлумачення подвійного запису	Без вживання термінів "дебет" і "кредит" створив персоналістичну модель обліку і заклав основи для його юридичного тлумачення, що було підтверджено в роботах Е. Дегранж і Дж. Чербоні
Персоналістична модель обліку	Привела до можливості самостійного розгляду таких абстрактних бухгалтерських категорій, як дебет і кредит. Тим самим створювалися умови для виділення бухгалтерського обліку в самостійну науку
Бухгалтерський облік розглядався як самостійний метод	Ґрунтувався на застосуванні подвійного запису і застосовується для відображення господарських процесів
Подвійний запис на рахунках	Розглядається як система (план) обліку. На його думку, організація системи (плану) не могла бути постійною, а повинна була залежати від мети, поставленої адміністрацією
Моделювання, що ґрунтувалося на комбінаториці	Дає змогу побудувати загальну модель, у рамках якої будь-яке облікове завдання тлумачиться як окремий випадок

*Розроблено автором на основі: [3,11]

Загальні заслуги Пачолі перед бухгалтерським обліком можна звести до п'яти великих досягнень:

1. Дав перший опис подвійного запису і зробив спробу теоретично описати його зміст.
2. Запропонував персоніфікацію рахунків, тобто пояснив кожен рахунок так, як ніби він володіє людськими чеснотами.
3. Описав предмет бухгалтерського обліку як господарську діяльність окремо взятого підприємства.
4. Виклав рахунки як систему, яка утворює план, що дозволяє відобразити будь-який факт господарського життя.
5. Припустив, хоча і в неявному вигляді, існування деяких непорушних принципів бухгалтерського обліку.

З моменту появи подвійного запису і до XVI ст. бухгалтерський облік набув вигляду стрункої і логічної системи, що включала в себе: інвентарний рахунок, прибутково-видаткові операції та розрахунки між боржниками та їх кредиторами. Та оскільки обсяги обліку зростали, виникла потреба у подальшому вдосконаленні облікових операцій.

Італієць Ф. Гаратті (1688) ввів запропонований Ж.П. Саварі (1676) поділ систематичного запису на синтетичні рахунки (основні книги) і аналітичні рахунки (допоміжні книги) і доповнив форму новим реєстром систематичного запису – реєстраційним журналом, який використовують у сучасному бухгалтерському обліку.

Представники французької школи, розвиваючи ідеї італійських авторів, зробили свій внесок в розвиток бухгалтерського обліку. М. ван Дамм (1606) запропонував ввести первинні документи як єдину підставу для всіх бухгалтерських записів. Це був важливий крок на довгому шляху становлення бухгалтерського обліку у відомому нам сучасному вигляді. Відтоді первинний документ є основою обліку господарської операції. Досі є чинним класичне правило відомого німецького автора В. Швайкера (1549): немає документа, немає бухгалтерського запису.

У XVII ст. бухгалтерський облік було доповнено балансом як звітною формою. Балансом називали форму звіту про господарську діяльність, яка містила в собі опис матеріальних цінностей, майнових та інших прав суб'єкта з описом джерел їх надходження або виникнення.

2. Розвиток обліку в ХІХ ст., і його становлення як науки.

В епоху величезних політичних, економічних і технічних змін, що відбуваються у світі, роль бухгалтерського обліку непомірно зростає. Збільшується потреба в отриманні все нової і нової інформації в найрізноманітніших сферах діяльності, про які гадки не мали кілька років тому. Технічні прийоми ведення обліку у різних країнах у зв'язку з розширенням світових економічних зв'язків, виникненням великої кількості міжнародних корпорацій, стали потребувати вдосконалення щодо стандартизації.

У другій половині ХІХ ст. – на початку ХХ ст. майже всі європейські держави переживали складний період у своєму історичному розвитку. Це був час буржуазно-демократичних і соціальних потрясінь у Європі, що мали вплив на розвиток культури, освіти і науки. Крім того цей період характерний значним розвитком бухгалтерської наукової думки у різних країнах світу, про що свідчить поява великої кількості наукових праць з обліку.

Саме в ці роки у своїх наукових працях учені поступово дійшли висновку, що бухгалтерський облік є наукою. Були визначені предмет і об'єкти бухгалтерської науки, розроблені методологічні основи бухгалтерської науки. На це вплинули певні історичні події:

- Створення перших компаній, що були відокремлені від власника
- Виникнення акціонерного капіталу
- Введення поняття «діюче підприємство»
- Поява фондових бірж
- Розширення промисловості й торгівлі
- Відокремлення капіталу й прибутку
- Збільшення біржових операцій і торгових оборотів різних корпоративних підприємств
- Виникнення інституту бухгалтерів-ревізорів
- Виникнення інституту аудиторів

У XIX ст. розкриваються об'єктивні передумови становлення бухгалтерського обліку як самостійної галузі економічних знань.

Бухгалтерська наукова думка зародилася в Європі в середині XIX в. Виникнення теорії обліку докорінно змінило характер уявлень про об'єкти, що обраховуються, з цієї хвилини об'єктом обліку стали виступати вже не самі факти господарського життя, а інформація про них. І, нарешті, у другій половині XIX ст. виникають різні теорії обліку, що дозволяють по-новому витлумачити значення того чи іншого інформаційного показника. Наука про бухгалтерський облік узагальнювала практику і разом з тим удосконалювала її.

З початку XIX в. в італійському обліку намітилися дві тенденції. Перша виводила облік з відносин, що виникають між особами, які беруть участь в господарському процесі, у зв'язку з рухом і зберіганням цінностей (юридичний напрямок). Друга була заснована на обліку самих цінностей (економічний напрямок). Початок юридичного напрямку поклав Нікколо д'Анастасіо (1803 г.), який сформулював наступні твердження:

- 1) облік - це реєстрація прав і зобов'язань власника;
- 2) в центрі облікової системи знаходиться рахунок «Капітал». Всі факти господарського життя повинні торкатися цього приводу. [3]

Початок економічному напрямку було покладено Джузеппе Людовіко Кріппою (1838 г.). Він вказував, що «мета обліку полягає в дослідженні результатів господарської діяльності». Ці зміни і є предмет обліку. Всі рахунки діляться на дві групи: перша включає рахунки капіталу і його частин, друга розкриває структуру перших. Н. д'Анастасіо і Д.Л. Кріппо стали предтечами трьох шкіл італійської наукової бухгалтерії: ломбардської (Мілан), тосканської (Флоренція) і венеціанської (Венеція).

Батьком науки про бухгалтерський облік вважають творця ломбардської школи Франческо Віллу (1801-1884 рр.). Він здійснив синтез юридичних і економічних цілей обліку. Бухгалтерія, згідно Віллі, являє собою комплекс економіко-адміністративних понять, які додаються до

ведення рахунків і книг. Її мета - контроль організації господарства і майна. Бухгалтерський облік включає три частини:

- 1) область економіко-адміністративних відносин (теорія обліку);
- 2) правила ведення реєстрів і їх практичне використання;
- 3) організацію управління, в тому числі і ревізію рахунків.

Всі рахунки в обліку повинні відкриватися агентам (особам, які працюють усередині підприємства) і кореспондентам (особам, стороннім по відношенню до підприємства). Системи рахівництва Вілла виділяв по типам господарств. Їх частинами виступають три групи рахунків: депозитні (майнові); особисті (розрахунків) та підсумкові (рахунок «Прибутки та збитки», рахунки вступного та заключного балансу).

Юридичний аспект бухгалтерської теорії був розвинений тосканською школою бухгалтерів, засновником якої був Франческо Марчі (1822-1871 рр.). За Марчі, суть підприємства в людях, в ньому або з ним працюючих. Тому необхідно виділити чотири групи осіб - агентів (матеріально відповідальних осіб), кореспондентів (осіб, з якими ведуться розрахунки), адміністратора і власника. Кожній групі осіб відповідає певна група рахунків. Кожен факт господарського життя зводиться до зміни юридичних відносин між учасниками господарського процесу. Цей підхід приводив Марчі до формулювання правила подвійного запису. Продовжив справу Марчі Джузеппе Чербоні (1827-1917 рр.), який і став главою тосканської школи. Він розглядав бухгалтерський облік як частину юриспруденції.

Глава венеціанської школи Фабіо Беста (1845-1923 рр.) На противагу тосканській школі розвивав економічне трактування обліку. Він вважав, що бухгалтерський облік як засіб економічного (господарського) контролю вивчає рух цінностей, який пов'язаний з певними діями: керівництвом, управлінням і контролем агентів господарства. Проголосивши, що об'єктом обліку виступають не самі цінності, а їх вартість, Беста висунув теорію фонду, яка стала знаменитою. Беста склав і першу наукову класифікацію

систем і форм рахівництва. З початку ХХ в. венеціанська школа стала провідною в Італії.

Попри всю різноманітність поглядів італійської бухгалтерії її можна розглядати як єдине ціле. Італійських бухгалтерів об'єднувало цілеспрямоване змістовне трактування основних категорій науки. Навіть відмінності між юридичним (тосканська школа) і економічним (венеціанська школа) напрямками несуттєві. І тосканці, і венеціанці в дусі ломбардської школи розглядали облік як засіб (функцію) управління, тільки перші трактували мету обліку як управління людьми, а другі - як управління ресурсами - цінностями, які беруть участь в господарському процесі. В останньому випадку облік перетворювався в науку про контроль господарської діяльності, а контроль включав перевірку виконання дії осіб, в ній зайнятих.

Розвиток теорії обліку у Франції прийняв яскраво виражене економічне спрямування. Цьому сприяли праці одного з найвідоміших економістів ХІХ ст. П'єра Жозефа Прудона (1809-1865 рр.).

Справжній розквіт французької облікової думки пов'язаний з працями двох авторів: Ежена П'єра Леоте (1845-1908 рр.) і Адольфа Гільбо (1819-1895 рр.). Вони стали справжніми творцями і найбільшими представниками економічного спрямування спочатку у французькій, а потім і в світовій бухгалтерській літературі.

Завдяки спільній мові бухгалтери Німеччини, Австро-Угорщини та німецькомовної Швейцарії склали єдину школу. Її особливість можна звести до бажання якомога більше і глибше вивчити процедурну сторону обліку. Так, для німецької школи характерне чітке розмежування обліку на два самостійних цикли: торгівельний та виробничий.

Таким чином, саме в другій половині ХІХ століття, головним чином завдяки працям таких учених, як Вілла, Чербоні, Беста, Шер, Леоте і Гільбо, народилася нова наука - бухгалтерія.

3. Зарубіжний досвід організації бухгалтерського обліку.

Впровадження у практику господарювання вітчизняних підприємств нових підходів до організації бухгалтерського обліку, в першу чергу, вимагає дослідження ряду чинників, що визначають їх функціонування. Це такі як національні особливості, політичні та економічні зв'язки, податкова система, методи фінансування капіталу, специфіка функціонування суб'єктів господарювання, національна та корпоративна культура, рівень професійної підготовки фахівців, наукові розробки та їх впровадження у практику господарювання. Разом з цим, негативний чи позитивний характер впливу кожного з перерахованих чинників на організацію та ведення бухгалтерського обліку є наслідком дієвості важелів законодавчого і нормативного регулювання за всіма напрямками господарської діяльності.

Організація бухгалтерського обліку на підприємствах України регламентується п'ятьма рівнями:

- 1) нормативно-правові акти вищої юридичної сили;
- 2) акти вищого органу в системі органів виконавчої влади;
- 3) положення, що затверджуються Міністерством фінансів України, постанови та накази НБУ, Державного казначейства України;
- 4) нормативно-правові акти та методичні рекомендації Міністерства фінансів, Державної податкової служби, Міністерства статистики та інших органів виконавчої влади;
- 5) рішення щодо організації та ведення бухгалтерського обліку, що приймаються керівництвом підприємства на підставі законодавчих актів попередніх чотирьох рівнів.[7, с.198]

У сфері організації та ведення бухгалтерського обліку, зарубіжні країни, як правило, використовують чотири рівні регулювання. Це документи законодавчих органів, державних органів, професійних і приватних організацій, а також розробки, проведені з власної ініціативи професіоналів бухгалтерської справи. При цьому, у різних країнах ступінь впливу

регулюючих установ на діяльність суб'єктів господарювання є неоднаковою (табл. 3.1.).

Таблиця 3.1

Порядок регулювання бухгалтерського обліку у зарубіжних країнах*

Країна	Регулююча установа	Принцип дії	Права членів	Призначення керівництвом	Взаємодія з державними органами
Греція	Офіційна організація бухгалтерів	Єдина проводить аудиторські перевірки	Діють як окрема форма	Призначається урядом	Підпорядкування
Італія	Національна рада фахівців та бухгалтерів	Видає деякі стандарти бухгалтерської справи	Контролюють діяльність бухгалтерів	Призначається Міністерством юстиції	Співпраця
Люксембург	Інститут ревізорів підприємств	Здійснює контроль за діяльністю аудиторів	Статус кваліфікованого аудитора	Призначається Міністерством юстиції	Підпорядкування
Іспанія	Інститут бухгалтерів і аудиторів	Контролює діяльність бухгалтерів і вирішує питання їх роботи	Державні службовці	Призначається урядом	підпорядкування
	Асоціація іспанських бухгалтерів і чиновників	Розробляє рекомендації з бухгалтерської справи	Бухгалтера, аудиторів, вчені та інші	Призначається голосуванням членів	Співпраця

Швеція	Інститут професійних бухгалтерів	Надає послуги з ведення документів, підготовки звітів	Статус нижчої кваліфікації бухгалтера	Призначається Радою з торгівлі	Співпраця
	Інститут професійних аудиторів	Надає послуги з аудиту, перевіряє ведення обліку	Статус бухгалтера-аудитора	Призначається Радою з торгівлі	Співпраця

*Джерело: [15]

Результати аналізу показують, що зарубіжний досвід ведення бухгалтерського обліку розглядається як засіб реалізації, контролю господарської діяльності та активізації людського фактора. На відміну від нього організація бухгалтерського обліку в Україні не передбачає виділення рівня теоретиків і практиків. Це пояснюється відсутністю тісних зв'язків між державними органами, керівниками підприємств та науковцями.

Разом з іншими чинниками, які мають різний характер впливу на діяльність вітчизняних і зарубіжних підприємств, нормативно-правове регулювання бухгалтерського обліку, визначають його зміст як системи.

Системи обліку відрізняються організаційною будовою, складом, кількістю об'єктів та суб'єктів, видами і силою взаємозв'язків об'єктів і суб'єктів, рівнем семантичної узгодженості облікової інформації, сферами дії, характером взаємодії із зовнішнім середовищем. Тому в сучасних умовах виділяється шість систем організації бухгалтерського обліку:

- 1) британо-американська (англосаксонська) або англо-американська;
- 2) континентальна або франко-німецька;
- 3) південноамериканська;
- 4) змішана;

- 5) ісламська;
- 6) інтернаціональна. [10]

Кожна система характеризується певним комплексом показників. До найсуттєвіших з них доречно відносити стандарти бухгалтерського обліку, план рахунків бухгалтерського обліку, облікову політику, форми первинних документів і облікових реєстрів.

Англо-американська застосовується у Австралії, Багамах, Беніні, Бермудах, Ботсвані, Венесуелі, Ірландії, Великобританії, Кіпрі, Домініканській республіці, Ісландії, Мексиці, Гонконзі, Індії, Нідерландах, Ізраїлі, Канаді, США, Мексиці, Пакистані, Ямайці, Колумбії. До її визначальних рис доцільно відносити:

- ✓ високий професіоналізм як бухгалтерів так і користувачів,
- ✓ орієнтування обліку і звітності на потреби приватного власника,
- ✓ мінімальний ступінь регламентації,
- ✓ відображення господарських операцій за ціною на момент угоди,
- ✓ використання принципу обліку за первісною вартістю,
- ✓ відсутність загальноприйнятих національних планів рахунків,
- ✓ професійне регулювання,
- ✓ розвинений ринок цінних паперів.

Слід зазначити, що Костюченко В.М., систематизуючи облікові системи кожної країни за показниками гнучкості, прозорості, фондового ринку, бухгалтерської професійності, користувачами [3, с. 179], обґрунтовує, що Велика Британія має найгнучкішу і прозору систему обліку, для якої найважливішим є бухгалтерська професія і фондовий ринок.

Франко-німецька система використовується в Австрії, Італії, Німеччині, Бельгії, Норвегії, Швейцарії, Греції, Португалії, Швеції, Єгипті, Франції, Японії, Алжирі, Люксембург, Іспанії, Камбоджі, Туреччині, Фінляндії, Гвінеї, Данії. Визначальними рисами такої системи є

- наявність тісних зв'язків з банками,

- орієнтування на задоволення потреб кредиторів, податкових чи інших органів державної влади,
- низький рівень зацікавленості в учасниках ринку цінних паперів,
- жорсткий ступінь регламентації,
- наявність централізованого плану рахунків,
- суттєві відмінності у практиці обліку країн.

Слід зазначити, що найменш консервативну і найбільш гнучку і прозору систему обліку мають Норвегія, Швеція, Фінляндія, Данія, [3].

Південноамериканська система функціонує у Аргентині, Болівії, Парагваї, Перу, Чилі, Еквадорі, Гватемалі, Сальвадорі, Гондурасі, Нікарагуа. Визначальними рисами даної системи є 1) уніфікація принципів обліку, 2) застосування єдиних способів обліку, 3) коригування звітності на темпи інфляції, 4) законодавчий ступінь регламентації, 5) орієнтування на потреби державних органів щодо поповнення доходної частини бюджету.

Змішана система застосовується у Албанії, Болгарії, В'єтнамі, Естонії, Латвії, Литві, Хорватії, Польщі, Румунії, Сербії, Росії, Україні. Визначальні риси такої системи досить складно визначати, оскільки в залежності від специфіки державного регулювання окремої країни вона досить часто поєднує в собі риси як британо-американської так і континентальної систем.

Ісламська система функціонує у країнах Близького Сходу. Її визначальними рисами є 1) високий рівень впливу релігії, 2) оцінка активів і зобов'язань за ринковими цінами, 3) надмірний вплив регулюючих органів, 4) заборона отримання фінансових дивідендів.

Інтернаціональна система виділяється науковцями останніми роками, що обумовлено розвитком процесів інтеграції та глобалізації. Її визначальними рисами є застосування 1) загальноприйнятних принципів бухгалтерського обліку та 2) міжнародних стандартів бухгалтерської звітності. Організація бухгалтерського обліку за такою системою забезпечує найбільшу дієвість елементів методу бухгалтерського обліку шляхом створення єдиних вимог для підприємств різних країн. Однак її формування є

досить складним процесом через наявність у різних країнах світу неоднакових важелів державного та нормативного регулювання. [4]

У відповідності до зазначених систем сформовано три міжнародні плани рахунків бухгалтерського обліку: Європейського Союзу, Африканського Союзу, Британо-американської облікової системи. План рахунків ЄС базується на міжнародних і національних стандартах і законах.

Основними особливостями є те, що він встановлює єдині норми та вимоги для країн ЄС за кожною статтею балансу та звіту про прибутки і збитки, враховує вимоги Торговельного кодексу, передбачає організацію обліку з урахуванням форм власності, видів підприємств. Плану рахунків Африканського Союзу покликаний задовольняти всіх користувачів облікової інформації шляхом використання сучасних засобів обробки інформації. Щодо країн, які застосовують план рахунків британо-американської облікової системи, то кожна фірма розробляє власний план.

4. Сучасний стан бухгалтерського обліку і напрями його вдосконалення в Україні.

На сучасному етапі, здійснення регулювання бухгалтерського обліку в нашій країні доцільно залишити за державними управляючими структурами, але проводити це необхідно, забезпечуючи активність об'єднань фахівців.

При «м'якому» регулюванні обліку, коли видаються і діють багатоваріантні методики його організації та ведення, суб'єкти підприємництва отримують значну самостійність у формуванні власної облікової політики, застосуванні нових методик та форм ведення бухгалтерського обліку, способів списання вартості активів на витрати виробництва та результати фінансово-господарських результатів діяльності.

Серед основних проблем організації бухгалтерського обліку можна виділити такі:

- галузева специфіка обліку та звітності

Існують ґрунтовні відмінності у застосуванні вимог національних стандартів підприємствами різних галузей. І хоча держава в особі Міністерства фінансів встановлює певні вимоги і стандарти фінансової звітності, контроль за виконанням цих вимог знаходиться на неприйнятно низькому рівні.

- недосконалість законодавчого регулювання

Досить вагомим є питання визначення переваг ведення бухгалтерського обліку за національними чи міжнародними стандартами. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» визначає перелік суб'єктів господарювання, які за тим чи іншим критерієм повинні вести бухгалтерський облік за МСФЗ, але це стосується переважної меншості підприємств. [1, с. 89-92].

- підготовка бухгалтерських кадрів.

В Україні потрібно створити систему постійного підвищення бухгалтерських кадрів, яка б відповідала міжнародним вимогам, а саме стандартам освіти Міжнародної федерації бухгалтерів. Мета такої системи –

кваліфікаційний рівень нашого професійного бухгалтера як загальноприйнятий у міжнародній практиці має відповідати європейському рівню. [2, с. 59-60]

Про необхідність реформування бухгалтерського обліку в Україні говорилося ще з самого початку набуття Україною незалежності. Але постанова КМУ України від 20.10.98 р. №1706 «Про затвердження Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів» була першим практичним кроком по втіленню цієї ідеї в життя.

Програма реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів виступила складовою частиною заходів, орієнтованих на ведення економічних відносин ринкового спрямування. Головним завданням трансформації національної системи бухгалтерського обліку було прискорення процесу її приведення відповідно до вимог ринкової економіки і міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

Прийняття 16 липня 1999 р. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»(далі Закон) стало важливою подією в економічному житті країни. Закон декларує існування бухгалтерського обліку як джерела інформації про результати діяльності підприємства, користувачами якої є передусім власники підприємства і потенційні інвестори. Відповідно до даного Закону бухгалтерський облік є обов'язковим видом обліку, який ведеться підприємствами. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.[11]

Всю відповідальність за організацію бухгалтерського обліку Закон покладає на власника підприємства чи виконавчий орган (посадову особу), який здійснює управління підприємством. Цей нормативний документ зберігає вимоги щорічної інвентаризації активів і зобов'язань.

Законом передбачено 10 принципів бухгалтерського обліку, три з яких є новими і незвичними для українських бухгалтерів: принцип обачності, принцип превалювання сутності над формою і принцип історичної собівартості.

Під принципом обачності слід розуміти обережність при віднесенні тих чи інших сум на доходи чи витрати. Принцип превалювання сутності над формою передбачає, що головне в роботі бухгалтера – це обов'язок відображення в обліку будь-якої господарської операції не за формальними ознаками, а залежно від її економічного змістовного навантаження. Принцип історичної собівартості означає, що облік витрат ведеться, виходячи із витрат на їх виробництво і придбання, і тільки у разі необхідності, керуючись принципом обачності, слід збільшити витрати до реальної величини.[8]

Принципи бухгалтерського обліку реалізуються через національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку.

Важливою та однією з основних проблем сучасного бухгалтерського обліку є досі невирішене питання щодо дотримання міжнародних стандартів. Слід зазначити, що Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – це прийняті Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку документи, якими визначено порядок складання фінансової звітності.

Згідно з теперішнім законодавством кожне підприємство самостійно обирає доцільність застосування міжнародних стандартів (крім випадків, коли обов'язковість застосування МСФЗ визначена законодавством). На сьогодні в Україні існує низка національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, але, все ж таки, досить широкого використання набули і МСФЗ. Слід зауважити, що Міжнародні стандарти фінансової звітності за своєю структурою і змістом подібні до П(С)БО та НП(С)БО, але, зрозуміло, що між ними існують значні розбіжності.

Відмінною рисою між МСФЗ та П(С)БО є те, що звітність за міжнародними стандартами формується виходячи з наявних фінансових реалій. З цього випливає, що МСФЗ дозволяють підприємствам відступати

від власних вимог, якщо застосування їх окремих позицій в певний проміжок часу є недоречним.

В той же час, П(С)БО не надають подібних можливостей підприємствам, тобто вимагають повного дотримання своїх норм. Також існує розбіжність в тому, що форми фінансової звітності за П(С)БО в певних аспектах відрізняються від форм звітності за МСФЗ. Зокрема, міжнародні стандарти не регламентують порядок статей в бланках звітності, а національні, в свою чергу, не дають можливості відступати від встановленого формату фінансових звітів.[10]

Найбільш суттєвою відмінністю МСФЗ від П(С)БО є увага до деталей. Тобто, міжнародні стандарти містять у собі безліч приміток, які надають можливість чітко розкрити суть операцій. В той же час, в національних стандартах такої деталізації не існує.

Сучасний бухгалтерський облік в Україні має ряд особливостей порівняно з традиційною практикою облікових засобів та їх систематизації.

На організацію обліку на підприємстві значно впливають умови зовнішнього економічного середовища. Чітко визначається тенденція ведення обліку і складання звітності в прогностичних цілях.

Бухгалтерська інформація в сучасному виробництві відіграє не просто пасивно відображаючу, але і важливу організуючу роль, і тому може реєструватися як реальна цінність (нематеріальний актив, ноу-хау). Однак такою вона стає не автоматично, а в результаті пристосування її до потреб конкретних користувачів облікової інформації.

Передумовою подальшого розвитку бухгалтерського обліку в Україні є:

- диференціація вимог до фінансової звітності. Так, суб'єкти господарської діяльності повинні застосовувати єдині принципи оцінки та розкриття інформації, але обсяг інформації визначається винятково потребами користувачів;

- перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку з урахуванням ускладнення управління, зростання ролі інтелектуального капіталу як ключового чинника конкурентоспроможності, сучасних інформаційних технологій тобто вивчення сучасних теорій, перегляд предмета й методу бухгалтерського обліку;

- безперервна професійна освіта, сертифікація бухгалтерів, що сприяє зростанню кваліфікації бухгалтерів і престижу професії;

- реуніфікація обліку та звітності, що передбачає відмову від жорстких форм фінансової звітності з обов'язковими кодами рядків, і збереження лише загальної структури фінансових звітів і мінімальних вимог до розкриття інформації тощо;

- формування сучасної парадигми обліку та звітності, метою якої є створення інформаційної інфраструктури, адекватної вимогам ринкової економіки в інтересах усіх членів суспільства. [13].

Таким чином, для зменшення усіх існуючих ризиків, рішення про зміни в бухгалтерському обліку повинні прийматися враховуючи його роль в суспільному житті країни та поточних і перспективних завдань, історичні, соціальні та економічні особливості розвитку України. Сьогодні необхідна інституційна перебудова системи регулювання бухгалтерського обліку та звітності, де держава буде відігравати провідну роль за активної участі професійних громадських бухгалтерських організацій. [6]

Теперішній стан бухгалтерського обліку в Україні не можна вважати досконалим, тому що на сьогоднішній день існує ряд проблем, які потребують невідкладного вирішення. Отже, сучасний облік потребує певного реформування, тобто необхідним в даний час є створення такої моделі бухгалтерського обліку, яка б реально відображала господарську й фінансову діяльність підприємств України.

Висновки

Виконана курсова роботи дозволила сформулювати такі висновки і пропозиції теоретико-методичного характеру:

1. Вважається, що матеріальні передумови обліку склалися за часів первісного ладу. Саме на цьому етапі була закладена обчислювальна основа обліку, здійснювався підрахунок основних облікових об'єктів та їх споживчих вартостей. За часів первісного ладу існував господарський облік, який на той час представляв собою певну систему. Бухгалтерський облік, що виник одночасно з писемністю, став фундаментальною потребою господарської діяльності. Становлення і розвиток всесвітньої торгівлі сприяли формуванню фінансового обліку, зародженню калькуляції і початку управлінського обліку, що, у свою чергу, сприяли промисловій революції. Лука Пачолі став чи не найвидатнішим, але не єдиним в галузі бухгалтерського обліку. Його попередником був Бенедетто Котрульї, а послідовниками "батька бухгалтерії" стали Г. Грамматеус, Д. Манчіні, Я. Імпін, В. Швайкер, В. Менґрі, А. Піетро.

2. У другій половині XIX ст. – на початку XX ст. майже всі європейські держави переживали складний період у своєму історичному розвитку. Це був час буржуазно-демократичних і соціальних потрясінь у Європі, що мали вплив на розвиток культури, освіти і науки. Крім того цей період характерний значним розвитком бухгалтерської наукової думки у різних країнах світу, про що свідчить поява великої кількості наукових праць з обліку. Саме в ці роки у своїх наукових працях учені поступово дійшли висновку, що бухгалтерський облік є наукою. Були визначені предмет і об'єкти бухгалтерської науки, уточнені її методи, науково обґрунтовані категорії обліку, здійснена їх класифікація, розроблені методологічні основи бухгалтерської науки. Завдяки спільній мові бухгалтери Німеччини, Австро-Угорщини та німецькомовної Швейцарії склали єдину школу. Її особливість можна звести до бажання якомога більше і глибше вивчити процедурну сторону обліку. Так, для німецької школи характерне чітке

розмежування обліку на два самостійних цикли: торгівельний та виробничий. Таким чином, саме в другій половині XIX століття, головним чином завдяки працям таких учених, як Вілла, Чербоні, Беста, Шер, Леоте і Гільбо, народилася нова наука - бухгалтерія.

3. Зарубіжний досвід ведення бухгалтерського обліку розглядається як засіб реалізації, контролю господарської діяльності та активізації людського фактора. На відміну від нього організація бухгалтерського обліку в Україні не передбачає виділення рівня теоретиків і практиків. Це пояснюється відсутністю тісних зв'язків між державними органами, керівниками підприємств та науковцями. Системи обліку відрізняються організаційною будовою, складом, кількістю об'єктів та суб'єктів, видами і силою взаємозв'язків об'єктів і суб'єктів, рівнем семантичної узгодженості облікової інформації, сферами дії, характером взаємодії із зовнішнім середовищем. Тому в сучасних умовах виділяється шість систем організації бухгалтерського обліку: британо-американська (англосаксонська) або англо-американська; континентальна або франко-німецька; південноамериканська; змішана; ісламська; інтернаціональна. Кожна система характеризується певним комплексом показників. До найсуттєвіших з них доречно відносити стандарти бухгалтерського обліку, план рахунків бухгалтерського обліку, облікову політику, форми первинних документів і облікових реєстрів.

4. Таким чином, для зменшення усіх існуючих ризиків, рішення про зміни в бухгалтерському обліку повинні прийматися враховуючи його роль в суспільному житті країни та поточних і перспективних завдань, історичні, соціальні та економічні особливості розвитку України. Сьогодні необхідна інституційна перебудова системи регулювання бухгалтерського обліку та звітності, де держава буде відігравати провідну роль за активної участі професійних громадських бухгалтерських організацій.

Список використаної літератури

1. Бутинець Ф. Ф., Войналович О. П., Томашевська Л. І. Організація бухгалтерського обліку: Підручник / За ред. д.е.н., проф. Ф.Ф. Бутинця. — 4-те вид., доп. і перероб. - Житомир: ПП „Рута», 2005. — 528 с.
2. Бутинець Ф. Ф., Малюта Н.М. Бухгалтерський облік: облікова політика і план рахунків, стандарти і кореспонденція рахунків. Звітність: Навчальний посібник / За ред. д.е.н., проф. Ф.Ф. Бутинця. — 3-тє вид., доп. - Житомир: ПП „Рута», 2001. — 512 с
3. Загородній А.Г. Бухгалтерський облік: основи теорії і практики: Навч. посіб. - 2-ге вид., перероб. і доп. - К.: Т-во „Знання», КОО, 2003.-327 с.
4. Кірейцев Г.Г. Глобалізація економіки та уніфікація методології бухгалтерського обліку / Г.Г. Кірейцев // Зб. наук.-практ. праць за мат. наук.-практ. конф. (Житомир, 18–19 жовтн. 2007 р.) ; за ред. Ф.Ф. Бутинця. – Житомир : ЖІТІ, 2007. – С. 22–29.
5. Кузьмінський Р. Реформування бухгалтерського обліку // Актуальні проблеми бухгалтерського обліку. - Фінанси України. – 2015. - №8. – с.59-63
6. Куслій І. П. Сучасні проблеми бухгалтерського обліку в Україні / Юність науки – 2016: соціально-економічні та гуманітарні аспекти розвитку суспільства: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих вчених (м. Чернігів, 18-19 травня 2016 р.): у 7 ч. / Чернігів: Черніг. нац. технол. ун-т, 2016. – Ч.3: – 212 с.
7. Лень В.С. Бухгалтерський облік в Україні: нормативна та методична база. Навчальні матеріали для студентів вищих навчальних закладів економічних спеціальностей. - Чернігів. - ЧДТУ. - 2005. - 396 с.
8. Лень В.С., Гливенко В.В. Бухгалтерський облік в Україні: основи та практика: Навч. посіб. - К.: Центр навчальної літератури, 2006. - 556 с.
9. Мякота В. Бухгалтерський облік на малих підприємствах. Х.: 45 Фактор, 2004. - 328 с.

10. О. С. Бондаренко Особливості організації бухгалтерського обліку у зарубіжній та вітчизняній практиці / [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2377>

11. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV (з чинними змінами та доповненнями) / [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua>

12. Пушкар, М. С. Історія обліку та контролю господарської діяльності [Текст] : навч. посіб. / М. С. Пушкар, Н. В. Гавришко, Р. В. Романів. – Тернопіль : Карт - бланш, 2003. – 223 с.

13. Резнікова В.В., Орлова О.С. Перспективи гармонізації бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні / В.В. Резнікова, О.С. Орлова // Адміністративне право і процес – 2015. – С. 296–334.

14. Сопко В., Завгородній В. Організація бухгалтерського обліку, економічного контролю та аналізу: Підручник. - К.: КНЕУ, 2000. - 260 с

15. Сук Л.К. Організація бухгалтерського обліку: Підручник. – К: Каравела; Піча Ю.В., 2009. – 624 с.

AntiPlagiarism.NET

Файл Правка Вид Операции Справка Etxt.ru - биржа контента

Стандартная Экспресс Глубокая На ререйт Пакетная проверка Проверка сайта SEO проверка Проверка картинок

Проверить уникальность Игнорировать домены:

Редактор Адрес: Страница

Текст(66874):

Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної експертизи та аудиту бізнесу

Міждисциплінарна курсова робота

Журнал: Автопрокрутка

[17:54:47] G0 Найдено 2% совпадений по адресу: <https://xreferat.com/53/3840-11-anal-z-c-novo-pol-tiki-p-dpri-mstva-na-priklad-tov-medikor.html>

[17:54:53] G0 Найдено 1% совпадений по адресу: <http://nadfl.ru/work/35303/ponyatie-cenoobrazovaniva-klassifikaciva-cen>

[17:54:59] G0 Найдено 1% совпадений по адресу: http://studbooks.net/1674318/finansv/spisok_ispolzovannvh_istochnikov

[17:55:00] G0 Найдено 1% совпадений по адресу: <https://www.readywork.ru/ekonomika/-ponyatie-tsenoobrazovaniva-klassifikatsiva-tsen-35303>

[17:55:00] G0 Найдено 1% совпадений по адресу: <http://window.edu.ru/resource/566/46566/files/tengu49.pdf>

[17:55:02] G0 Найдено 1% совпадений по адресу: <http://spisok-literaturi.ru/istoriya-sozdannvh-spiskov-literaturv/spisok-literaturvi-na-temu-finansvi-denezhnoe-obraschenie-soderzhaschiv-slova-analiz-finans>

[17:55:02] Тип проверки: Стандартная (Поисковики = Go,Bi,Yah)

[17:55:02] **ВНИМАНИЕ! Уникальность может быть определена некорректно! (Обнаружено ошибок: 33%)**

[17:55:02] **Уникальность текста 76%** (Пронгнорировано подстановок: 0%)

Готово

EN 17:59 02.12.2018